

FIRE LETTERS

aka reds. brasklapp

NR 113 NOV 2024

Det här är en rapport, skriven av någon vars hjärna smält. Förvänta er **ICKE** några recensioner. Men min husfluga hälsar. De lever inte så länge så den e nog död om du läser det här. Oavsett när. Rip i förskott!

Det var chamsiafton två gånger på åtta dagar. Det kan hända... att det var tre, men man unnar sig en paus på ålderns höst. Missade Kushim pga Anstey syndrome, och pga det akuta behovet av läsk. Theo skickade ut ett mayday och since vi redan var sena, och ändå skulle förse mig med radler 0,0 % så accepterade vi uppdraget. Det behövdes mer läsk för det var så mycket BARN på Femman. Det är vad de vuxna...re upprepade i tid och otid (och jag är själv inget undantag) på jigget såväl den 1 som 8 november. Fan vad gulliga de är, sa några också (och jag är själv inget undantag) men i slutet av kvällen den 8 november slog det mig att det var vi som var gulliga. Inventariet som gick runt och drog pappaskämt och tyckte att de yngre vuxna var gulliga. Ett pedofilskämt till från min mun och jag måste tyvärr kasta in handduken.

FREDAG
1 NOV

WIPEOUT

/STHLM/

Den 1 november spelte Wipeout (eller Windup som min mun tror att de heter), Arrogante och Mite. Först var det det här med åldrarna - som jag lovat minigurra att 1 inte prata om mer, och 2 göra ett helt zine om (det här kanske är förlagan) - det var barn på Femman. Det var välkommet att de letat sig ut till Boländerna (som de ju räds så efter branden på huset), men det var kanske främst stockholmare där ändå. Stockholmare som inte räds lite restid (det här är en pik till folk som inte orkar ta sig från söderort till Gula villan, från en som inte orkar ta sig från Norby till Femman för egen maskin (i wish chamsi låg mitt i "smeten" (alltså centrum))).

När jag satt och sällskapade med diverse i entrén kom det in en man i rock och vad jag skulle kalla finskor, gubbkeps och runda glasögon. Min instinktiva tanke var att barnen kommer tro att det här är en pedofil. Hujedamej, men sen såg jag att det var min kompis Putte! Mitt bästa minne från den kvällen. Själv lyckades jag otroligt nog dodga insikten om mitt eget åldrande; det är vad jag intalar mig i alla fall, men vartenda ord jag skriver är ett argument för motsatsen.

Sen kom Wipeouts faktiska pappor och såg sura ut, hade hörlurar med sladd, och trenchcoat. Då var jag plötsligt jämngammal med minderåriga. Hur gammal måste man vara för att förknippa gasmask med steampunk? Det gick i alla fall över, och det tror jag, var de sura och faktiska pappornas förtjänst eller fel. I samtal med Robish sa han att "Wipeout är bra, punkt", och jag tror det var ett ställningstagande mot att de skulle vara bra för sin ålder (Anstey kunde berättat för oss att de är, nämligen, mellan 11 och 12 år gamla). Crille Lampa var besviken. Jag tror han blev sur på mig för att jag skulle ha "lurat" dit honom.

ARROGANTE

/STHLM/

Arrogante var mycket uppskattat av mig, och mig veterligen. Jag som alltid tänker på något annat än det jag ska, uppskattade basisten Jens rutiga slip-on-Vans. Genast saknade jag Rebecka Gransten, och tänkte tillbaka på när vi i somras drabbades av nostalgi medan vi lyssnade på Caesars *Over 'for it started* på väg till Trollsjön. Efteråt visste jag att jag hade uppskattat spelningen, men minnet av den är borta med vinden. En rapport från Anstey vittnar om trakasserier och sabotage. "Kegan (Jens (basisten)) trakasserade trummisen/vokalerna hela jigget, typ genom å flytta på high hat-stativet, flytta undan cymbaler, sånt." Det ska ha varit kontinuerliga trakasserier, något jag säkert sett och uppskattat om jag inte tänkt på rutiga saker från 2003. "Imponerande när folk gör svåra saker på hög nivå, men samtidigt har kapacitet att underhålla sig själv och sin omgivning med vanliga dumheter". Jag undrar om trumvokalerna är svårt understimulerad, och det inte räcker med att spela på trumman och skrika i mikrofonen. Han kanske behöver mer för att inte dö av tristess. Eller, och det föreslog Anstey, så behöver han något som gör honom irriterad och arg för att få rätt energi. Allt är såklart spekulationer, något jag i vanliga fall inte roar mig med i onödan.

MITE

/DANMARK/
NÅNSTANS/

Det var luftigare på Mite än föregående två band; jag tror en del hade dragit hem. De kanske inte får va ute för sent. Eller har typ jobb. På lördagar? Men folk som var kvar rörde sig fritt och såg glada ut.

FIRE LETTERS

FREDAG
8 NOV

Även den 8 november var det Putte som gjorde min kväll. Han hade på sig en sweatshirt med något tryckt dalamotiv (ej att förknippas med loko-) och texten "Mora USA" och "Vasaloppet". Han har ärvt den av sin morfar som åkt Vasaloppet i Mora i Minnesota. Fuck off alla vad coolt. Jag ville ha den, men visste inte hur det skulle gå till. Ania sa att Putte kanske kommer ta av sig den om han blir tillräckligt varm (men jag vet av erfarenhet att Putte kan hålla sig från att ta av sig jättevarma kläder i jättevarm miljö nästan hur länge som helst (kan va en erfarenhet från bilresa till PX-30 på hus kuk i somras).

B

Bulls shitt hade väl kanske, må hända, och eventuellt kunnat offra sig för sin egen och andras höskulle, och sänka gitarrfamiljens medlemmar på scen när ljudet (Theo) bad om det, men trummisen (som de delar med Sidestep) sa åt dem att inte göra det. En trummis som verkligen gillar gitarr! Mer än en sin, egen kagge! Och mer än både Gabriel (vokaler i Bulls shitt) och kan hända han heter Hugo? (vokaler i Sidestep). För när det var Sidesteps tur pallish inte Theo ta upp ämnet för diskussion igen. Man ska göra som man vill förstås, även om det är på bekostnad av

BULLS SHITT

/GBG/

vokaler. Minst en ung man kom till Theo och gestikulerade att han ville ha mer sång, och Theo gestikulerade i sin tur att sången var maxad, men detta gick inte fram. De stod där en stund och bara försökte kommunicera i påhittade teckenspråk med varandra. Sången var på max, killarna fick skylla sig själva, och vi med. Thank you, come again. En bra basist gladd inte minst Robish; han har en fetisch för basister (inklusive sig själv) och var kanske enkom där för Bulls shitt. För sen gick han hem?

SIDESTEP

/GBG/

Ute i Bälinge satt två bölingar och drog ut på masandet till chamsi, och det enda de ville se höll de på att missa således. Det var Sidestep. Många var glada åt framträdandet, men inte minigurra. "Nej, nej". "Usch". "För glatt!", "Sett dem för många gånger", skryt lagom åsv. "Allt i Göteborg låter såhär". Självt gillar jag barn-hc, och det har inte ens nåt med ålder att göra trots att det tycks vara det enda jag tänker på. Köpte merch som jag inte hade råd med, och skyller andra för det. Minigurra som borde ha blockerat, Anstey som inte borde ha sagt att jag har råd, Sideshitt som sålde merchen till mig. Sorglöst tog de emot pengarna.

XERO

/KARLSTAD/

Det var trevligt att Xiao behagade spela så att även minigurra fick sig ett leende på läppen. Bland andra alltså. Gitarristen, Pilsäter (låter taget), informerade med tydlighet att han skulle ta sitt liv om ingen dajvade snart, så folk som stod och tröck nästan utanför rummet uppmanades att komma fram till scenen för att möjliggöra sådant dajv. Ingen rörde sig. Jag uppskattar att folk kan välja själv var de ska stå och vad de ska göra, men sanningen är kanske snarast att allt är de så kallade barnens fel. De vuxna har kanske tagit på sig ansvar som man inte kan sjukskriva sig från hur som helst, till exempel delad vårdnad eller trasiga bilmotorer, och räds en hjärnskakning eller en bruten lårbenshals. När barnen är borta dansar de vuxna framför scen, och ibland dajvar någon, jag lovar. Jag hoppas nåt ska läsa det här och fnysa.

Den eritreanska tacon var starkare än föregående vecka men gott i munnen som vanligt. Saknar lillgurra varje gång jag äter, och jag har ingen aning om varför. Han är mehiko till allas vår förtret. Men MINIGURRA VAR DÄR TILL MIN ANTIFÖRTRET. PS Staffan börjar fan bli till åren!!! När jag kom hem luktade jag som om jag varit hemma hos Staffan och ätit.

Vad smakar läppar?

TIMES OF DESPERATION

/ÖREBRO/

Times of desperation lyckades bra med att balansera ljudet på scen så att vi bortom scen kunde få ta del av sången. Det var i vanlig nåt om veganism, och jag blev distraherad och började tänka på när Anstey jobbade på Scan. Det var faktiskt fittgulligt, när vad jag tror var faktiska barn kom å berömde dem efter jigg, och berättade var de sett dem förut. "Jag såg er på [insert någonstans de spelat]", "Ja, men jag, jag, jag såg er på [insert annanstans de spelat]". Fittgulligt.

KUSHIM

/UPPSALA/

Kushim då. Ja, det missade jag ju pga bl a läsk, men rapport från Minigurra lyder: "Älskar dom. Låter som dystopia med breakdowns. Alla tre medlemmar är väldigt långa." En rapport som på riktigt gör mig besviken över att ha missat dem, men det kanske kommer fler chanser för mig att få gå på jigg och känna mig som småfolk, och lyssna på dystopia med breakdowns, och glömma bort det sekunden efter, eller under tiden det händer. På sistone har jag insett att jag gillar flaggstänger, och nu menar jag faktiska flaggstänger och inte långa bandmedlemmar. Inte enstaka flaggstänger utan i grupp. Typ som utanför stora Coop och Rusta och sånt. Såna platser som kanske har sextiofem (65!!!!) flaggstänger på samma parkering. Men jag vill ha flaggor på. Flaggor av är en stor besvikelse. (Hör ni det, Ikea Boländerna?) Nu undrar jag vad Putte kommer ha på sig på nästa jigg.

[insert nåt avslut]

reds. anm.

uahc

s/o till hans brask

pripps

poser_girl

adieu

SPECIAL-TACK: UAH, THEO, ANSTAY, MINIGURRA, ROBISH

contact: prippsgumman@gmail.com

reds. brasklapp: Om det undgått någon så var det åtta mycket uppskattade jigg på punkhuset chamsi aka femman 1 och 8 nov.